

Spm. nr. S 296

Til integrationsministeren (20/10 03) af:

Peter Skaarup (DF):

»Finder ministeren, at det er hensigtsmæssigt og korrekt af en kommune at boligplacere flygtninge og deres familiesammenførte slægtninge ved at købe en villa til to millioner kroner, og hvad vil ministeren i givet fald gøre for at forhindre dette?«

Begrundelse

Frederiksborg Amts Avis har blandt andet den 19. september 2003 berettet, at Allerød Byråd grundet mangel på store lejligheder har måttet købe en villa til to millioner kroner for at huse en flygtning og hans familie. Sagen er den, at faderen i familien, der i dag bor på et værelse i en af kommunens ejendomme, er den eneste, som er kommet hertil som flygtning og har fået varigt lovligt ophold i Danmark. Familien, som består af hustruen og ni børn, kommer til Danmark i løbet af 2-6 måneder som familiesammenførte.

Spørgeren ønsker en redegørelse for, om der er lovgivningsmæssig hjemmel til, at en kommune således kan diskriminere danskere i forhold til familiesammenførte. Da det må være klart, at enhver diskrimination skal have hjemmel i lovgivning, er det efter spørgerens opfattelse centralt at få klarlagt, om der foreligger en sådan positiv hjemmel til at købe en villa med forrang for de 10 mennesker, som forventes at blive familiesammenførte, på trods af flygtningens retskrav på at få en bolig efter tre måneders ophold er bortfaldet med udlændingeaftalen fra 2002 mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Svar (29/10 03)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Efter integrationslovens § 12, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen snarest muligt, efter at ansvaret for en flygtning er overgået til kommunalbestyrelsen, anvise boliger til de flygtninge, som Udlændingestyrelsen visiterer til kommunen efter § 10.

Kommunalbestyrelsen skal alene anvise flygtningen den første bolig. Får flygtningen senere i løbet af integrationsperioden behov for en

anden bolig eksempelvis som følge af familiesammenføring, har kommunen ikke efter reglerne i integrationsloven pligt til at anvise en ny bolig. Familiesammenførte til flygtninge er ikke omfattet af integrationslovens § 12, stk. 1, og deres boligbehov skal vurderes i henhold til reglerne om løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen, som gælder for alle borgere.

Det beror således på kommunalbestyrelsens skøn, hvordan den konkrete boligsociale opgave vedrørende husly for familiesammenførte til flygtninge skal løses på den mest hensigtsmæssige måde.

Efter integrationslovens § 13, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen erhverve, indrette eller leje ejendomme i kommunen med henblik på gennem udlejning til beboelse at medvirke til en bedre fordeling af udlændinges bosætningsmuligheder på landsplan, regionalt plan og lokalt i kommunen.

Ved udlejning af en bolig efter § 13, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen tillægge både danske og udenlandske statsborgere en fortrinsret i forhold til andre boligsøgende, når dette sker af hensyn til behovet for generelt at fremme udlændinges mulighed for integration, jf. integrationslovens § 13, stk. 2. Dette indebærer, at der kan ske en fortrinnsstilling eller begrænsning i adgangen til at leje en bolig for både danske og udenlandske statsborgere.

Spm. nr. S 342

Til beskæftigelsesministeren (21/10 03) af:

Ole Sohn (SF):

»Vil ministeren oplyse om udviklingen i antallet af jobsøgningskurser for arbejdsløse og andre korte vejlednings- og afklaringsforløb 2000-2003 og herudfra give en vurdering af, hvorvidt denne udvikling afspejler en bedre og dermed mere effektiv hjælp til de arbejdsløse til at komme i arbejde på ny?«

Begrundelse

Den vedtagne arbejdsmarkedspolitik blev vedtaget under andre beskæftigelseskonjunkturer og byggede på, at bl.a. jobsøgningskurser for mange arbejdsløse udgør den bedste og mest effektive hjælp til at komme i arbejde. Spørgsmå-